

Η ΜΕΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

ΦΛΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. κατὰ ΙΟΥΝΙΟΝ.

Σημείωσις τοῦ Συντάκτου τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν
ἐπὶ τῶν σοφῶν πραγματειῶν τοῦ Κυρίου Ἀσλεβοῦδ.

Τὸ πρακτικὸν κύρος καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα τῶν τοῦ Κυρίου Ἀσλεβοῦδ σοφῶν παρατηρήσεων, ἂν αὐταὶ εἰτακουσθῶσιν, εἶναι τόλμημα μέγα καὶ τὸ νὰ θελήσῃ τις νὰ συστήσῃ. Μίαν μόνον παρατήρησιν ἃς ἐπιτρέψῃ εἰς ἡμᾶς ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ὁ Κύριος Ἀσλεβοῦδ νὰ κάμωμεν. Ἄπαντες βεβαίως γινώσκομεν τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν προξενεῖ εἰς τὸν ἄρρωστον καὶ μόνῃ ἡ λέξις *ιατρικόν*. Ὅσον γλυκὺ καὶ ἂν ᾖ τούτο, ὅσον εὖωσμον καὶ εὐχ.μον. μόνῃ ἡ ὀνομασία τοῦ *ιατρικόν* προξενεῖ κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν μέλλοντα νὰ λάβῃ αὐτό. Οἱ φρόνιμοι λοιπὸν νοσηλῶται, ὅταν ἔχωσι νὰ κάμωσι μὲ τοιαύτους *χαϊδευμένους* ἄρρώστους, πίνουσι ἐνώπιόν των μέρος τι τοῦ *ιατρικοῦ*, ἵνα πείσωσιν αὐτοὺς, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε πικρὸν οὔτε ἄνοστον οὔτε δυσῶδες. Ἐξ ιδίας δὲ πείρας γινώσκομεν ὅτι οὐδὲν ἴσως ἐν τῷ κόσμῳ ζῶν εἶναι μιμητικώτερον μὲν ἀλλὰ καὶ πεισματωδέστερον τοῦ Ἑλλήνος· διδάξέ τον ὅσον θέλεις, εἶναι σπάνιον πρᾶγμα νὰ πεισθῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν σου, ἂν μὴ εἰδῇ καὶ ἐμπράκτως ἐφαρμοζομένην ταύτην. Ὅλος ὁ κόσμος ἐξεθείαζε πρὸ πολλοῦ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἄρ-τρον, οὐδεὶς σχεδὸν ἐπίστευεν, ἐν Αῠθῆναις τοῦλάχιστον ἄμα

ὁμως εὐρέθησάν τινες νὰ τὸ μεταχειρισθῶσι χάριν δοκιμῆς, ὅλος σχεδὸν ὁ γεωργικὸς κόσμος τοὺς ἐμιμήθη. Κατὰ τὸ 1852 ἐνθυμούμεθα ὅτι οἱ Πλακιῶται περιέπαιζον μὲ ἡμᾶς, θελήσαντας νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ εὐρωπαϊκὸν ἄροτρον μὲ ἓνα ἵππον· σήμερον δὲ σπάνιοι εἶναι οἱ Πλακιῶται, οἵτινες δὲν μεταχειρίζονται τὸ εὐρωπαϊκὸν ἄροτρον μὲ ἵππους· θὰ καταστρέψῃς τ' ἀμπέλια σου μὲ τὸ θειάφι ἐφώναζον οἱ Πλακιῶται, ὅτε τὸ πρῶτον τοὺς μετεχειρίσθημεν πρὸς θείωσιν τῶν ἀμπέλων μας. Πέρυσιν δὲ ἡμεῖς μόνον δὲν ἐθειώσαμεν τὰς ἀμπέλους μας καὶ μετεμελήθημεν πικρῶς, ἐν ᾧ ὅλος ὁ κόσμος τὰς ἐθειώσε, καὶ ὠφελήθη μεγάλως. Καὶ δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως ὁ σοφὸς Κύριος Ἀσλεβοῦδ καὶ οἱ συνέταιροί αὐτοῦ, πόσον χαῖδευμένοι ἄρρωστοὶ εἶναι σήμερον οἱ Ἕλληνες· συμπατριῶταί του ἦσαν οἱ διαφθείραντες ἡμᾶς μὲ τὰ χαῖδια τῶν Βαυρῶν, Κάνιγγ καὶ ἄλλοι. Πόσον ἄρά γε δὲν ἤθελον μᾶς εὐεργετήσῃ ἡδὴ, ἀφοῦ ἔτυχε νὰ εἴμεθα χαῖδευμένοι ἄρρωστοι, ὁ Κύριος Ἀσλεβοῦδ καὶ οἱ συνέταιροί αὐτοῦ, ἐὰν συνιστῶντες κερδοσκοπικὰς ἐταιρίας, ἤθελον ἐπιχειρήσῃ, π.χ. τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος, τὴν καλλιέργειαν τῆς Ἰλίδος διὰ τοῦ θάμβακος, τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ ἄλλα; ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ἤθελον εἰσάξῃ τὸν πολιτισμὸν, καὶ ἄκοντας δὲ ἤθελον μᾶς ἀναγκάσῃ τότε νὰ ἀναγνωρίσωμεν καὶ πληρώσωμεν τὰ χρεὴ μας, ὡς τίμιοι ἄνθρωποι.

Περὶ γεωργικῆς ἐταιρίας.

Τὴν 10 Μαΐου κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἀρχισυντάκτου τῆς Μελίσσης συνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν διάφοροι συμπολίται, ἵνα συσκεφθῶσι πρὸς σύστασιν γεωργικῆς ἐταιρίας. Τὰ ἐπὶ τῆς συσκέψεως ταύτης μεταφέρονται ἐκ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

« Προχθὲς τὴν Κυριακὴν ὡς προκηγγεῖλαμεν, συνῆλθον εἰς τοῦ ἁγίου Μητροπολίτου περὶ τοὺς πενήτηντα ἐκ τῶν προσκληθέντων ὑπὸ τοῦ Κ. Γούδα διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἐταιρίαν· κατὰ τύχην παρευρέθησαν καὶ ὁ Κ. Φωτιάδης, Πρέσβυς τῆς Τουρκίας, μετὰ τοῦ πατρὸς του, οἵτινες ἐπῆγαν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Μητροπολίτου. Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Κ. Γούδας καὶ διὰ συγκινητικωτάτης καὶ ἐμβριθοῦς ὁμιλίας ὑπέδειξεν ὅτι ἐκ φύσεως